

Dosarul nr. 2rac-31/23
2-18194839-01-2rac-31012023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. G. Stratulat)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Cotorobai, A. Braga, A. Malii)

ÎNCHEIERE

31 mai 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aurelia și Compania”, reprezentată de avocatul Roman Stici, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Coca-Cola Îmbuteliere Chișinău” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Aurelia și Compania” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 22 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aurelia și Compania”, reprezentată de avocatul Roman Stici și a fost menținută hotărârea din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 16 octombrie 2018, ÎCS „Coca-Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Aurelia și Compania” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că ÎCS „Coca-Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL a încheiat cu SRL „Aurelia și Compania” contractul de vânzare-cumpărare nr. 1710003486, prin care ÎCS „Coca-Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL, în calitate de vânzător, livra la comanda debitorului produse, iar acesta, în calitate de cumpărător, urma să achite prețul acestora.

A indicat că potrivit facturilor fiscale din perioada cuprinsă între 28 iunie 2017 – 24 august 2017, s-a livrat marfă în sumă totală de 497 760,84 de lei, care a fost achitată parțial de SRL „Aurelia și Compania”.

A precizat reclamantul că potrivit Acordului de plată eșalonată din 27 noiembrie 2017, debitorul SRL „Aurelia și Compania” a recunoscut integral datoria acumulată față de ÎCS „Coca-Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL în mărime de 528 731,88 de lei. Totodată, susține că potrivit acordului adițional, debitorul SRL „Aurelia și Compania” s-a obligat să achite datoria conform următorului grafic: până la 31 decembrie 2017 – 20 000 de lei; până la 31 ianuarie 2018 – 30 000 de lei; până la 28 februarie 2018 – 50 000 de lei; până la 31 martie 2018 – 100 000 de lei; până la 30 aprilie 2018 – 100 000 de lei; până la 31 mai 2018 – 228 731 de lei.

A susținut că SRL „Aurelia și Compania” și-a onorat parțial obligațiile asumate prin Acordul de plată eșalonată a datoriei din 27 noiembrie 2017. În acest sens, conform actului de verificare din 10 august 2018, se atestă un debit în defavoarea SRL „Aurelia și Compania” de 465 083,84 de lei.

A mai indicat că conform Acordului de plată eșalonată a datoriei din 27 noiembrie 2017, SRL „Aurelia și Compania” și-a asumat obligația de a efectua plățile în strictă conformitate cu termenele și cuantumul plăților indicate mai sus. În caz de încălcare a termenului sau cuantumului plății scadente SRL „Aurelia și Compania” se consideră în întârziere de drept, fără a fi necesară adresarea cărorva somații, reclamații sau cereri prealabile. În adresa sediului juridic al debitorului de către compania „Brodsky Uskov Loope Reed și Partenerii”, în temeiul contractului de asistență juridică, la data de 12 septembrie 2018, a fost expediată reclamația cu privire la suma datoriei, care a fost recepționată de debitor pe 14 septembrie 2018. A relevat că pârâta nu a dat curs cerințelor invocate în reclamație și datoria nu a fost achitată până în prezent.

A specificat ÎCS „Coca-Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL că potrivit pct. 6.2. al Contractului, cumpărătorul va plăti vânzătorului pentru a cumpăra produsele comandate conform valorii produselor specificate în factura fiscală, la livrare sau cel târziu în decurs de 7 zile calendaristice.

A invocat că debitorul nu și-a onorat obligațiile pecuniare, beneficiind integral de executarea corespunzătoare a creditorului.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea în baza următoarelor prevederi legale: art. 512, 513, 572, 617 din Codul civil și art. 94 din Codul de procedură civilă.

La 09 iulie 2020, ÎCS „Coca-Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL a depus cerere privind micșorarea cuantumului acțiunii, solicitând încasarea de la SRL „Aurelia și Compania” datoria în sumă de 352 583,84 de lei și taxa de stat în sumă de 13 952,52 de lei.

Prin hotărârea din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea și s-a încasat de la SRL „Aurelia și Compania” în beneficiul ÎCS „Coca-Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL datoria în sumă de 352 583,84 de lei și taxa de stat de 10 557,51 de lei. S-a respins cererea privind excepția de tardivitate a acțiunii

formulată de SRL „Aurelia și Compania”. S-a respins cererea privind declararea ca falsă a probei înscrisului – Acord de plată eșalonată a datoriei Nr.3 din 27 noiembrie 2017.

La data de 17 decembrie 2021 SRL „Aurelia și Compania”, reprezentată de avocatul Roman Stici, a declarat apel împotriva hotărârii din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia și emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă cererea de declarare ca falsă a probei și respingerea acțiunii ca tardivă și nefondată.

Prin decizia din 22 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Aurelia și Compania”, reprezentată de avocatul Roman Stici și a fost menținută hotărârea din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a constatat că în speță, prin acordul de eșalonare a datoriei a fost încheiat cu scopul de a facilita executarea obligației deja existente a debitorului în fața creditorului la momentul încheierii, exprimând în esență o concesie a creditorului prin executarea în rate a obligației pecuniare stabilite prin Contractul de vânzare- cumpărare nr. 1710003486, și ulterior prin Actele de verificare, obligație care deja era scadentă la momentul încheierii actului juridic.

Prin urmare, acordul de eșalonare a datoriei este un înscris care de fapt confirmă existența unui raport juridic patrimonial între reclamant și pârât, vânzarea și cumpărarea produselor – băuturilor răcoritoare sub mărcile înregistrate de The Coca – Cola Company, raportul care a fost confirmat inclusiv prin facturile fiscale și actele de verificare prezentate.

Astfel, declararea falsității acordului de eșalonare a datoriei a căruia a fost solicitat nu afectează esența raportului juridic obligațional stabilit între părți.

Pe cale de consecință, instanța de apel a considerat justă concluzia instanței de fond în partea respingerii cererii privind declararea falsității acordului de eșalonare a datoriei în calitate de probă.

Cu referire la declararea tardivității acțiunii, instanța de apel a relevat că ÎCS „Coca-Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL concretizându-și pretențiile prin diminuarea cuantumului acțiunii, a anexat actul de verificare cu soldul final la 24 iunie 2020, ce reflectă reanimarea relațiilor comerciale după încheierea Acordului de eșalonare a datoriei ceea ce determină întreruperea curgerii termenului de prescripție.

Cu referire la încasarea datoriei s-a constatat temeinicia pretenției ÎCS „Coca-Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL privind încasarea de la SRL „Aurelia și Compania” a datoriei de 352 583,84 de lei, ce reprezintă executarea obligației pecuniare ce reiese din Contractul de vânzare – cumpărare nr. 1710003486 și Acordul Adițional din 27 noiembrie 2017.

La data de 26 decembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Aurelia și Compania”, reprezentată de avocatul Roman Stici, a declarat recurs împotriva deciziei din 22 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri

noi, prin care să fie admisă cererea de declarare ca falsă a probei, admiterea cererii privind excepția de tardivitate și respingerea acțiunii ca tardivă și nefondată.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel nu a reținut cele constatate în Raportul de expertiză judiciară nr. 383-389 din 26 februarie 2020, potrivit căruia Acordul de plată eșalonată a datoriei nr. 3 din 27 noiembrie 2017 prezentat în instanța de fond de către intimatul ÎCS „Coca-Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL - reprezintă un act fals, dacă este să rețină cele declarate de către intimat că Actul respectiv este exemplarul original prezentat instanței.

Făcând referire la prevederile art. 227 alin. (3) din Codul de procedură civilă a relevat că, acordul din 27 noiembrie 2017 urmează a fi exclus din materialele cauzei ca mijloc de probă, atunci acest fapt ar presupune că creanța formată anterior semnării Contractul de vânzare-cumpărare nr. 1710003486 din 01 ianuarie 2017 este tardivă, deoarece în privința datoriilor formate anterior datei de 01 ianuarie 2017 nu există un termen expres de punere în întârziere și/sau un termen de scadență.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 22 septembrie 2022.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa recurente SRL „Aurelia și Compania”, reprezentată de avocatul Roman Stici, prin intermediul poștei electronice, la data de 07 noiembrie 2022 (f.d. 236, Vol. I).

Astfel, recursul, declarat la 26 decembrie 2022, este în termen.

La 02 februarie 2023, copia recursului a fost expediată în adresa intimatei ÎCS „Coca-Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 20, Vol. II).

Prin referința depusă la 09 martie 2023, ÎCS „Coca-Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL, a solicitat respingerea recursului declarat de SRL „Aurelia și Compania”.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Aurelia și Compania”, reprezentată de avocatul Roman Stici, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie

1995), pe când în recursul declarat de SRL „Aurelia și Compania”, reprezentată de avocatul Roman Stici, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Aurelia și Compania”, reprezentată de avocatul Roman Stici, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aurelia și Compania”, reprezentată de avocatul Roman Stici, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Aliona Miron

Mariana Pitic